

WPROWADZENIE

„Są wszelako w księdze żywota i wiedzy ustępy takie, dla których formuł stylu nie ma” – te Norwidowe słowa z *Czarnych kwiatów* stały się inspiracją dla przyjętej przez redakcję naszego kwartalnika formuły zbioru wspomnień o zmarłej 18 stycznia 2004 roku prof. dr hab. Irenie Sławińskiej.

Gdy po długich staraniach w roku 1982 zatwierdzono statut Instytutu Jana Pawła II, prof. Irena Sławińska, wówczas kierownik Katedry Dramatu i Teatru na Wydziale Humanistycznym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, przyjęła zaproszenie do uczestniczenia w działaniach Rady Naukowej Instytutu. Chętnie też podejmowała się współtworzenia kolejnych numerów kwartalnika „Ethos”, przygotowując tematyczne artykuły.

Blok wspomnieniowy poświęcony osobie Pani Profesor rozpoczynamy listem kondolencyjnym Ojca Świętego Jana Pawła II oraz przemówieniem ks. rektora Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego A. Szostka wygłoszonym po Mszy świętej za duszę śp. Ireny Sławińskiej, którą koncelebrovano w kościele akademickim 27 stycznia 2004 roku, i homilią ks. W. Niewęgłowskiego, wygłoszoną podczas Mszy świętej za duszę śp. I. Sławińskiej, która została odprawiona na warszawskich Powązkach 4 lutego 2004 roku.

Nadesłane wspomnienia ze względu na trudną do ujarzmienia różnorodność pogrupowaliśmy w trzy bloki, które zatytułowaliśmy kolejno: „Osoba i dzieło”, „Na «wyspie wolności»” oraz „Spotkania”. Pierwszy blok stanowią teksty, w których autorzy próbują, w różnych wprowadzie aspektach, ale całościowo spojrzeć na dokonania życiowe i naukowe Pani Profesor.

O utworzeniu drugiego bloku zdecydowało kryterium miejsca – Katolicki Uniwersytet Lubelski, który w czasach politycznej determinacji określany był jako wyspa wolności dla pracy naukowej i wychowawczej.

Trzeci blok to zapis spotkań z Panią Profesor, tych jednorazowych i tych bardzo częstych, zapis, którego autorzy w szczególny sposób mogliby podpisać się pod słowami Norwida: „Ile razy przypominam sobie ostatnie rozmowy z osobami, co już w niewidzialny świat odeszły, zmarłszy tu, tyle razy nie wiem, jak pominąć to, co ze zbioru razem wspomnień tych samo czasem zdaje się określać”.

Wszystkie drukowane teksty stanowią swoiste podziękowanie Bogu – wyrażone szczególnie w listach Ojca Świętego do prof. Ireny Sławińskiej – za spotkanie na swej życiowej drodze Pani Profesor nie tylko jako naukowca i nauczyciela, miłośnika teatru, lecz także – i to przede wszystkim – jako po prostu człowieka. Wszystkie one mają charakter wspomnieniowy – charakter bardziej naukowy ma książka wydana z okazji jubileuszu dziewięćdziesięciolecia pani profesor Ireny Sławińskiej zatytułowana *Świat jako spektakl*.

Mamy nadzieję, że zamieszczone w „Ethosie” teksty staną się cenną pamiątką po Uczonej, która z determinacją i konsekwencją dążyła do pełnej prawdy o człowieku i która na tej trudnej drodze spieszyła się czynić jak najwięcej dobra.

A. K.